

При тъзи последната битка, русите имали единъ офицеринъ и 20 д. солдати убити, а 5 д. офицери и 166 солдати ранени.

Сутрешта на 15-и Ян. русите били повикани отъ гражданитѣ и слѣдъ пладнѣ влезли въ града.

Жърти и опустошения нѣма, само селото Добруджа било ограбено и изгорено отъ черкезите, а българите се прибрали въ гр. Добричъ.

На падналитѣ въ сражението сѫ въздигнати нѣколко паметници:

Голѣмъ паметникъ съграденъ отъ дѣлачъ бѣль варовитъ камъкъ, на който отъ западната страна на мраморната плоча има слѣдующия надписъ „Въ царствование Русийскаго Императора Александра II-го подъ началството на ген.-лейтенанта Цимермана 14-й Январъ 1878 года“. А на источната му страна тѣже на мраморна плоча е написано: „При Хаджиоло Пазарджикъ въ сражение участвували: Московский, Бутирский, Тарутинский, Бородинский, Драгунский и Бѣлорусский Гусарски полки; Донски казачъи полки № № 15, 16, 17 и 18, и 17-я 18 артилерийская бригада; 4-я, 11, 16 и 17 Донска казачья конноартилерийская батарея и една рота 5-го Сапернаго баталиона“.

На малкия паметникъ на пътя къмъ селото Каракалъ, на около 500 мет отъ могилата „Девня“ отъ западната страна е написано: „Братская могила 53-хъ войновъ 14-го армейскаго корпуса убитихъ въ сражение отъ турками 14-го януари 1878 года.“ На съверната му страна: „Хоронжему? донскою казачью № 5-го полка Василю Катильникову убитому въ сражение съ турками 14 го ян 1878 года.“ А отъ къмъ южната страна: прaporщику 67-го пѣхотнаго тарутинскаго? полка Априону Брандзинску убитому въ сражение съ турками 14-го януари 1878 года.“

На паметника въ наречениетѣ „руски грѣбща“, на съверната страна е написано: прaporщику 66-го пѣхотнаго утирскаго полка Цезаронъ Щанковскому умерши 12-го май 1878 года“. На западната страна: „братьская могила 122-хъ войновъ частей 14-го армейскаго корпуса и прикомандированихъ къ нему погребенихъ здѣсь въ компакции 1877, 1878 гдѣ.“ А на южната страна: „подпоручику 55 го пѣхотнаго московскаго полка Герасиму Кузьминскому умершему 16 февр. 1878